

føre meget vidt. Der er lignende Ønsker fremme paa mangfoldige Steder i Landet, og begynder vi først at sige Ja et Sted, kan vi ikke sige Nej et andet Sted. Man har fulgt det Princip, at hvor der skal ske en Omlægning, maa den ske paa en saadant Maade, at alle Sognene i Herredet følges ad, saa man kan blive fri for Udgifter til Uddrag af Pantebøgerne, Udgifter, som bliver ret betydelige; det har Rigsdagen tilstrækkelig Erfaring for.

Andreasen: Jeg beklager, at den ærede Ordfører (Emil Petersen) ikke kan yde mit Ændringsforslag sin Støtte, og jeg nærer naturligvis efter dette ikke meget Haab om at faa det vedtaget; men jeg ønsker dog ikke paa nærværende Tid at tage det tilbage, da jeg fremdeles ventter, at den højtærede Justitsminister ikke alene vil udtale sig om Sagen, men ogsaa tage et noget mere velvilligt Standpunkt end den ærede Ordfører. Maa jeg i øvrigt til den ærede Ordfører sige, at ganske vist formindskes Indbyggerantallet i Bregentved-Gisselfeld Birk, hvis mit Ændringsforslag vedtages; men dermed er dog ikke sagt, at det bliver den mindste Retskreds i den Del af Sjælland i Henseende til Indbyggerantal. Thi det ærede Udvalg foreslaar at opretholde en Retskreds for Præstø paa 12,000 Indbyggere og en anden Retskreds i Sydsjælland paa 14,000, og selv om mit Ændringsforslag vedtages, vil Bregentved-Gisselfeld Birk saaledes faa et betydeligt større Antal Indbyggere end nogen af de nævnte Retskrede. Dette Forhold spiller efter min Mening en ganske underordnet Rolle, og hvad Udgiften til Uddrag af Pantebøgerne angaar, kan jeg ikke se, at den er større, end at Rigsdagen meget vel kunde bevilge den. Vi bevilger jævnlig ved Finansloven ret store Beløb til Omskrivning af Pantebøger og lignende, og naar man ved disse Bevillinger kan imødekomme retfærdige Krav fra de paagældende Egne, synes jeg ikke, disse Penge er givet daarligt ud. Jeg beklager altsaa, at den ærede Ordfører ser paa Sagen, som han gør; thi han vilde ved at tiltræde mit Ændringsforslag have faaet stor Paaskønnelse i de paagældende Sogne.

Niels Petersen: Et af de store, betydningfulde Fremskridt, der vil blive virkeliggjort ved Vedtagelsen af Retsplejelovforslagene, er Gennemførelsen af Offentlighedsprincippet, og jeg skønner ikke rettere, end at i det hele og store gennemfører Retsplejelovforslagene dette Princip, saa

vidt Omstændighederne tillader det. Kun paa eet Punkt forekommer der mig at være nogen Uklarhed, som jeg dog haaber, vil blive hævet i Løbet af disse Forhandlinger. Den ærede Ordfører (Emil Petersen) dvælede ved det af Udvalget stillede Ændringsforslag til § 778 i Lovforslaget om Rettens Pleje. Dette Ændringsforslag har Karakteren af en — hvad skal jeg sige — velment og forhaabentlig ogsaa reel værdifuld Imødekommen overfor den Opfattelse, som under Udvalgsbehandlingen er blevet gjort gældende bl. a. af mig, og som gaar ud paa, at det er uheldigt, at § 810, 1ste Stykke, forbyder og sætter Straf for offentlig Gengivelse af, hvad der forhandles i de under Efterforskningen forefaldende Retsmøder. Det er blevet sagt, at offentlig Gengivelse af Forhandlingerne i saadanne Retsmøder kan være skadelig baade for Efterforskningen og for de mistænkte. Jeg bestrider ikke Rigtigheden af denne Antagelse. Jeg er klar over, at Offentliggørelsen kan medføre Ulemper og Skade, men jeg føler mig overbevist om, at Forbuddet imod og Straf for Offentliggørelse af Retsforhandlingerne i langt højere Grad vil være egnet til at berede uskyldigt mistænkte Ulempe, Tab og Skade, ja, i givet Fald Velfærdsspild.

Man har ved § 810, første Stykke, tilset at ramme Misbrug fra Pressens Side. Om man vil opnaa noget saadant ved den foreliggende Bestemmelse, anser jeg for meget tvivlsomt. Det er vistnok meget tvivlsomt, om man ved Hjælp af denne Bestemmelse vil kunne hindre Meddelelser i Pressen, der giver et saa fuldkomment forkert Billede af, hvad der er foregaaet i Retsmøderne, at man slet ikke kan sige, det er noget Referat, men det skal jeg ikke dvæle ved her. Hvad der derimod fremgaar aldeles klart af denne Bestemmelse, er, at saadanne Meddelelser, der virkelig giver Oplysninger om Retsmødets Forhandlinger, er forbudte og Straf undergivne.

Som jeg sagde før, kan jeg meget vel tænke mig Tilfælde, hvor Meddelelser om, hvad der er passeret i Retsmøderne, kan skade baade de mistænkte og Efterforskningen; men jeg tror, at i Virkeligheden udsætter man sig i mange Tilfælde, idet man søger at hindre Misbrug i Pressen, for at berøve den uskyldigt mistænkte det Værn og den Beskyttelse, som han vistnok ikke paa noget andet Stadium af Retsforfølgelsen har saa stærkt Krav paa og Trang til som netop under Efterforskningen. Lad os tænke os, at der har